



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

10. Episcoporum Galliæ in Ludovicum I. Imperatorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Clausulas; jam supra ostendimus, eum Gregorium fuisse, qui & obsequi sciret & imperare, & cum necessitas posceret, modestiam severitati jungeret.

X. Anno DCCCXXIII. In Ludovicum Pium Imperatorem Pipinus, Lotharius, & Ludovicus filij armantur. Causa pudendi belli ambitio; jamque acie congregari paratis Gregorius Papa, qui ex Italia advolaverat, pugnam diremit: sed eo digresso bellum iterum, litésque accensæ. Conventus Episcoporum Compendij habitus; illic Sacerdotum auctoritate Imperium Ludovico ademptum, & Lothario filio traditum. Audi annales Francorum ex Bibliotheca Pichœi editos, qui sententiam ab Episcopis latam ita referunt: *Omibus in Christiana Religione scire convenit, quale sit ministerium Episcoporum, quos constat esse Vicarios Christi, & Clavigeros Regni Cœlorum, &c. Et infra: Proinde notum esse necessarium duximus, qualiter nos Episcopi super Imperio Domini Lotharij Imperatoris constituti memoratum Principem humiliter audivimus, & hoc quidem illi, seu Optimatibus ejus, seu omni generalitati populi, quo undique illum confluxerat, manifestari curavimus, qualis sit vigor & potestas, seu ministerium Sacerdotale, & quali meretur damnari sententiâ, qui monitis Sacerdotalibus noluerit obedire. Et infra: Sed quia idem Princeps Ludovicus ministerium sibi commissum negligenter tractavit, & multa, quæ DEO & hominibus displicent, fecerit, & facere compulerit, & in multis nefandis consilijs Deum irritavit, & populum sibi subjectum ad generalem interitum contraxit, & ab eo divino justoque judicio subito Imperialis sit subtracta potestas, nos tamen, &c. Vides, quid Episcopi Galliæ senserint de Ecclesiastica in Regna potestate. Et quamvis postea (a) hoc Decretum, ut Æmilij & Marianus Scotus notant, auctoritate Gregorij Pontificis rescissum fuerit, & Juditha Augusta Imperio & thoro restitutâ, ac Lugdunensis Archiepiscopi temeritas multata, imò ab omnibus ferè Gallis execrationi habita; non idè id fuit, quòd negarent, hanc esse in Ecclesia potestatem, sed quia, ut loquitur, quires gestas Ludovici tunc temporis conscripsit, pro his, de quibus jam penitentiâ gesserat Imperator, iterum publicâ penitentiâ judicaretur. Cum ne forenses quidem leges contra unam culpam semel commissam bis invehant vindictam, eumque absentem & inauditum, neque consentem, neque convictum adjudicârunt. Ubi vides, non esse de potestate, sed de abusu querelam; imò Ludovicus,*

A a a a

(a) Baron. ad ann. 833.

cus, quamvis exercitus affluerent, constaretque injustam esse sententiam, & urgeretur totius Galliae votis in thronum redire; ut tamen palam faceret, quantum ipse potestati Ecclesiasticae deferret, noluit nisi Episcoporum manibus Coronam recipere, gladioque accingi. Sic enim auctor vitae Ludovici: *At verò ij, qui cum Ludovico remanserant, eum ad recipiendas Imperatorias Insulas hortabantur, sed Imperator nequaquam propere eorum voluit sententia acquiescere, sed Episcopali ministerio voluit reconciliari, & per manus Episcoporum armis accingi consensit.* Agnovit ergo Ludovicus, esse in Ecclesia potestatem, quae Imperatores moveat noxios Religioni; idque in Gallia aded receptum fuerat, ut non solum Ludovicus Imperator, sed postea etiam Carolus simplex id agnovit; cum enim anno DCCCXCVIII, cum Normannis tunc temporis idolorum servituti addictis foedus contra Odonem Franciae Tyrannum pararet, Fulco Archiepiscopus Rhemensis, pietate & doctrina celeberrimus, re intellecta Carolum ab incepto revocat, minatus, nisi impio foedere abistat, *se nunquam ei si- delem exiturum, sed & quoscunque posset, ab ejus fidelitate revocaturum, & cum omnibus Episcopis suis ipsum Regem aeterno anathemate damnaturum.* Verba sunt ipsius Fulconis (a) apud Flodoardum. Parat Rex salubria monenti, & DEUS in praemium auditi Sacerdotis Odonem amulum Regni è medio sustulit. Ceterum circa utrumque observa, cum Reges exaudorare, eorumque subditos juramento absolvere ad majores causas pertineat, & plerumque totius Ecclesiae aut quies, aut turbatio in eo vertatur; non posse rem tanti periculi à solis Episcopis suscipi, sine Romani Pontificis auctoritate, assensuque, ad quem in majoribus causis iudicium & sententia pertinent; & in hoc quoque graviter ab Episcopis peccatum, qui Ludovico Imperium ademerunt; sed hoc ad abusum potestatis pertinet, de quo modo non disputamus, quis enim nescit, non ided privari potestate supremos Principes, quia aliqui eam abutuntur, alioquin omnis è mundo potestas proscribenda, quia vix aliqua non abusu foedatur: id verò perindè esset, ac si oculos linguamque omnibus adempta velis, quibus homines toties delinquent; majori pernicie, quam remedio. Subinde tamen silentium & approbatio Pontificis Romani pro assensu fuit, quod etiam in sequenti exemplo observa.

(a) Flodoard. lib. 4. cap. 5.